

Karri Kokko

KEHRE

NTAMO

KEHRE

Karri Kokko

KEHRE

Runoja

NTAMO
Helsinki
2020

© Karri Kokko
ISBN 978-952-215-794-2

KIITOKSET

Taiteen edistämiskeskus, WSOY:n kirjallisuussäätiö ja Kirjallisuuden edistämiskeskus sekä
Jouni, Vesa, Kristian ja kirjallisuusyhdistys Särön residenssi

ULKOASU & TAITTO
Göran de Kopior

KANNEN KUVA
Karri Kokko

VALMISTAJA
BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

NTAMO
www.ntamo.net
Helsinki 2020

Katjalle

Tyhjän päällä

Hän on punnitseva Pietaria koko painollaan. On kevään päivä, ihmisiä kadun leveydeltä, sydän kepeä kuin lasi kirkkainta vettä. Ollapa kynä ja paperia. Kenenkä te sanotte minun olevan. Kukaan ei tiedä matkani tarkoitusta. Jaloissa kiviä kaiken kokoisia, kuin kypsiä murheita. Isot laitan tähän taskuun ja tähän ne kaikkein pienimmät.

En ole täältä enkä jää tänne. Jasmiini tuoksuu, muistelen sitä talven kuukaudet. Katsoa koskettamalla, koskettaa katsomalla, mitä hyötyä on vetää verhot pimeyden edestä. Linnulla on nokassaan levollinen viesti, minulla katse asioiden nimissä. Tässä kohtaa elämää kädet syvällä arkistossa.

Nousta ja laskea, käydä maailmassa. Sillä ihmisellä on niityn hermot. Tuulta on mukava katsella taiteellisessa järjestelmässä. Kun tulee päätösten aika, hän sulattaa tosiasiat kuin sokerin suussaan. Minulla on kaikki, eikä mitään jäljellä. Kuulostelen rastaat, jokuset kipuni, sekoan iloisesti laskuissa.

Saahan sitä katsella jalkoihinsa, missä olenkin, minne menenkin. Käärettä on joskus vaikea irrottaa lahjasta. Olen myös pienimmät luuni, pimeyden kätköissä mutta täsmälleen tiedossa. Samassa kompastun, mennään sitten varisten siivellä. Aikani kuluu. Vedän happea. Minulla on kynnet kiinni paljaissa varpaissa.

Ovat päivittäneet Paavalille kasvot ja mustat kynnenaluset. Hiljainen mies, hassuna pistaasipuun siemeniin, joita mutustelee kulkeissaan. Kaksikotinen magnolia, hedekukat ja emikukat eri yksilöissä. Ovatko tunteet tuloja vai menoja, sana täsmällinen nimi oliolle kuin oliolle mutta itsessään täysi kummastus.

Ennen kuin valot järjestelmistä sammuvat, kappale liukuu pitkin toisen kappaleen pintaa, ja sinulla on pitkät silmät. Ei voi olla varma mistään. Lihasta löytyy kasveja. Mihin ihmisen täytyy varautua privana, kirjoituksissa ja kirjoituksista huolimatta. Psaltrarissa asetukset kohdallaan, Miserere, sateen elämää ja kuoleman pauketta.

Sama pyörivä tarina
saa nyt toisen lopun.

Haavoittunut eläin sanan kynsissä,
kankaan palalla provokaatio.

Kädet ojossa kohti pimeää,
aina toista hapuilemassa.

Kättä pitempi ase
vapaasti ääneen lausuttavaksi.

Byronille rukkaset, seksin maku. Jännä kuu, yhteyden tuntu. Kemikaalit eivät säikähdä vähästä nykyajassa. Saa olla itsensä ja käyttäytyä kuin mustunut tähti, itsensä tuhoava idoli, loppua kohden mielipuoli merkuriainen hullu ilman pätevää lääkettä. Pitkälle yöhön sydämen täytyy levätä. Voiko kuolemalle sanoa ei ja jatkaa elämäänsä, tehdä parannuksia maailmassa.

Kaukaisia puheita pimeässä. Kynä hapuilee paperia. Toiveet tottuvat. Sumussa täytyy varoa vielä sumuisempia kohtia. Arthur harmaasiipi tarkkailee ajatuksiaan, pääkoppa mustanaan matoja. Sitä kuhinaa nokisten kulmien alla. Mietti, mitä haisevat rytkyt on englanniksi. Minä lämmitän sinua suussani sana kerrallaan.

Nukkuvan linnun hiljaisuus, vuodesta vuoteen keskeneräinen rakennus. Miksi järjestellä asioita ympyrään, jos voi naamioitua tuuleksi ja sateeksi. En osaa sanoa sitä selityksen kera niin, että sana selittäisi asian tai asia sanan. Hänellä on seitsemänsataa perhosta tatuoituna ihollaan, joka siivessä kolme mustaa silmää, laskeskelemme niitä illat pitkät.

Ennen kuin valot järjestelmistä sammuvat, kappale liukuu pitkin toisen kappaleen pintaa, ja sinulla on pitkät silmät. Ei voi olla varma mistään. Lihasta löytyy kasveja. Mihin ihmisen täytyy varautua privana, kirjoituksissa ja kirjoituksista huolimatta. Psalttarissa asetukset kohdallaan, Miserere, sateen elämää ja kuoleman pauketta.

KARRI KOKKO ON RUNOILIJA HELSINGISTÄ.
KEHRE ILMESTYY 38 VUOTTA ESIKOISTEOKSEN JÄLKEEN.

NTAMO 978-952-215-794-2

9 789522 157942